

N:o 19.

Uppläst och godkänd af Första Kammaren den 17 Mars 1885.
— — — — Andra Kammaren den 17 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, med förslag till Lag angående
ändrad lydelse af 24 kap. 32 § Kyrkolagen.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 13.)

Till Konungen.

För Riksdagen har, vid behandling inom densamma af väckt fråga om upphörande af den i 24 kap. 32 § Kyrkolagen klockare ålagda brefbäringsskyldighet, framlagts upplysningar, hvilka synas sätta utom tvifvel, att nämnda skyldighet ännu mångenstädes inom landet anlitas i en utsträckning, hvilken icke blott måste betecknas såsom för vederbörande klockare med deras små löneinkomster undenstundom verkligen betungande, utan ock såsom, med nutida postkommunikationsförhållanden, lindrigast sagdt öfverflödig.

Det bör äfven härvid tagas i betraktande, att nämnda postföringskyldighet ofta kan komma att menligt inverka på folkskoleundervisningen, enär ju i de flesta församlingar klockaren tillika är folkskollärare samt kanske måste, i och för postföringens verkställande, inställa skolundervisningen, der han icke vill betala särskild person att verkställa den förra.

Riksdagen kan icke ungå att finna, det nu ifrågavarande institution är grundad på en helt annan tids förhållanden än den närvarandes, samt att institutionens fortfarande anlitage mera torde kunna tillskrifvas uteslutande den omständighet, att skyldigheten ännu är lagligen bestående, än ett verkligt behof af dess utkräfvande. De ställen i vårt land torde vara få, der icke för nu ifrågavarande försändelser posten skulle kunna med tillfredsställande resultat anlitas; och i de — i alla händelser temligen sällsynta — fall, der skyndsammare budskickning erfordrades, torde sådan väl kunna verkställas genom någon af vederbörande prestmäns gårdsfolk, likasom ock redan nu, i ock för posts emottagande och afsändande, enskilda bud ju måste sändas emellan prestgården och närmaste postanstalt.

Med anledning af det anförda har Riksdagen för sin del antagit följande

Lag

angående ändrad lydelse af 24 kap. 32 § Kyrkolagen.

Härigenom förordnas, att 24 kap. 32 § Kyrkolagen skall erhålla följande ändrade lydelse:

Han skall ock vara kyrkan trogen, och kyrkoherden och församlingen lydig, sörja för ringningen och klämtningen, på behörige tider ställa timklockorna, samt taga allt det i noga akt och förvar, som honom i händer antvardas och förtros. Desslikes skall han vara presterna vid gudstjensten, skriftermålen och, när det befallas, uti socknebud, samt annan kyrkotjenst, vid handen; men ingalunda genom någon kyrkoherdens enskilde tjenst besväras, hindras eller afhållas ifrån den pligt honom åligger, med all flit och trohet att drifva barnaläran. I det öfrige, hvad hans embete angår, så rättar han sig efter den förordning, som biskopen och konsistorium honom föreskrifva.

Detta sitt beslut får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t anmäla.

Med undersåtlig vörndnad:

Stockholm den 17 Mars 1885.
